

17. 4. 2024

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Oznamovací povinnost dle zákona o sociálněprávní ochraně dětí a její přesah do trestněprávní roviny

Nachází-li se v našem okolí dítě, které je ve svém zdravém vývoji jakkoliv ohroženo, je zde obecné povědomí o tom, že je toto třeba nahlásit orgánům činným v trestním řízení. Naproti tomu oznamovací povinnost dle zákona č. [359/1999 Sb.](#), o sociálněprávní ochraně dětí (dále jen jako „ZSPOD“), patří k méně známým institutům, který se autorka v tomto článku bude snažit přiblížit. První část tohoto článku se zaměřuje na obsah a rozsah oznamovací povinnosti dle ZSPOD a jejími povinnými subjekty. V druhé části se pak autorka vypořádá s následky nesplnění oznamovací povinnosti s přesahem do trestněprávní roviny.

Oznamovací povinnost dle ustanovení § 10 odst. 4 ZSPOD

Na úvod si je nutno vymezit pojem **ohrožené dítě**, se kterým ZSPOD na mnoha místech pracuje. Ač tento pojem není v rámci zákona nijak definován, jedná se o souhrnné označení všech dětí, na které se činnost orgánu sociálněprávní ochrany dětí zaměřuje.

Demonstrativní výčet ohrožujících skutečností, na jejichž základě může být dítě vyhodnoceno jako ohrožené, je pak obsažen v ustanovení § 6 ZSPOD, které je pro tento pojem zásadní. Jedná se o děti v dlouhodobě nepříznivých životních situacích takové intenzity, že je zde důvodná obava o jejich práva, oprávněné zájmy, zdraví, život a řádný vývoj.

Ohrožené děti můžeme rozdělit do 4 oblastí:

- děti, kterým se nedostává dostatečné péče nebo je ohrožen jejich řádný vývoj,
- děti s výchovnými potížemi, které se dopouští protiprávní nebo trestné činnosti,
- děti, které se staly obětí trestné činnosti nebo jsou trestnou činností ohroženy ,
- děti, které jsou opakovaně nebo dlouhodobě umístěny v institucích poskytujících nepřetržitou péči o děti. [\[1\]](#)

Dle ustanovení § 10 odst. 4 mají oznamovací povinnost následující instituce:

- státní orgány,
- pověřené osoby,
- školy,
- školská zařízení,
- poskytovatelé zdravotních služeb,
- popřípadě další zařízení určená pro děti.

Výčet v ustanovení § 10 ZSPOD zahrnuje především ty instituce, které v rámci své působnosti přichází do kontaktu s nezletilými dětmi a jsou schopny identifikovat skutečnosti nasvědčující tomu, že by se mohlo jednat o ohrožené dítě. Pokud se tedy některá z výše uvedených institucí dozví o takovýchto skutečnostech, je bez zbytečného odkladu povinna informovat obecní úřad s rozšířenou

působností – orgán sociálně-právní ochrany dětí (dále jen jako „OSPOD“). [2]

Ke státním orgánům je na první místo nutno zařadit také OSPOD samotný. Obdobně jako v případě ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. [141/1961](#) Sb., trestního řádu, je i zde nutno pojem státní orgán vykládat extenzivně, tzn. patří sem také orgány územních samosprávných celků, které vykonávají přenesenou působnost.[3]

Pokud jde o pověřené osoby, zde si můžeme vypomocet ustanovením § 59c ZSPOD, který v odstavci 1 uvádí, že přestupku nesplnění oznamovací povinnosti se jako pověřená osoba může dopustit fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba.[4] Je tedy zřejmé, že oznamovací povinnost podle ZSPOD nevzniká pouze státním orgánům a dalším právnickým osobám. Pokud se přestupku dopustí fyzická osoba, která je zaměstnancem právnické osoby odpovědné za spáchání přestupku, zbaví se tato právnická osoba odpovědnosti za daný přestupek, pokud prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, aby spáchání přestupku zabránila. Toho docílí tak, že své zaměstnance poučí o povinnosti, kterou jim ustanovení § 10 odst. 4 ZSPOD ukládá a pravidelně dohlíží na dodržování této povinnosti.[5] [6]

Případy zvláštní oznamovací povinnosti vůči OSPOD však můžeme najít i v jiných právních předpisech. Například ustanovení § 31 zákona č. [561/2004](#) Sb., školský zákon, ukládá ve svém 5. odstavci **řediteli školy nebo školského zařízení** povinnost učinit oznámení OSPOD o tom, že se nezletilý žák nebo student dopustil zvláště hrubého opakovaného slovního a úmyslného fyzického útoku vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení a/nebo vůči ostatním žákům nebo studentům.[7]

V rámci tohoto ustanovení jsou vyjmenovány jen ty nezákladnější instituce, přičemž co nelze

podřadit pod uvedené, spadá pod zbytkovou klauzuli¹ [\[8\]](#) „další zařízení určená pro děti“[\[9\]](#). Jedná se tedy o demonstrativní výčet a v praxi se bude jednat o veškeré zařízení či instituce, které poskytují své služby dětem bez ohledu na existenci právní subjektivity.

Tyto uvedené instituce jsou „*povinny oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností skutečnosti, které nasvědčují tomu, že jde o děti uvedené v § 6, a to bez zbytečného odkladu poté, kdy se o takové skutečnosti dozví.*“[\[10\]](#)

Oznamovatel by měl tuto skutečnost směřovat příslušnému obecnímu úřadu s rozšířenou působností dle místa trvalého pobytu dítěte.[\[11\]](#) Může se však stát, že oznamovatel nemá povědomí o trvalém pobytu dítěte. V tomto případě nastupuje subsidiární použití zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, který v ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) stanoví, že místní příslušnost se určí podle posledního známého pobytu dítěte na území České republiky. Je však logické, že v praxi nastanou i případy, kdy oznamovatel nebude mít povědomí o trvalém pobytu dítěte ani o posledním známém bydlišti dítěte v ČR. Ten by měl oznámení učinit nejbližšímu OSPOD, který věc postoupí místně příslušnému OSPOD.[\[12\]](#)

Vyvstává ovšem otázka, jaké skutečnosti jsou tyto instituce povinny oznamovat? Bude to každá informace o tom, že se v jeho bezprostředním okolí nachází potencionálně ohrožené dítě? Nebo si má povinná osoba předtím tuto informaci vyhodnotit, a až poté ji oznámit, čímž splní svou oznamovací povinnost?

Odpovědí na tuto otázku se detailně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 11. 2015, č. j. 6 Ads 265/2014-30.

Jednalo se o situaci, kdy žalobce, kterým byl Fond ohrožených dětí a provozovatel Klokánku Brniště, obdržel dne 11. 5. 2001 oznámení manželů N. o tom, že se v jejich okolí nacházejí dvě nezletilé děti, o které matka nedostatečně pečuje, a mohlo by se tak jednat o ohrožené děti ve smyslu ustanovení §

6 ZSPOD. Žalobce provedl šetření u matky nezletilých dětí, avšak dále s touto informací nijak nenaložil. Důvodem mělo být to, že se jednalo o děti, o které se OSPOD již v minulosti zajímal, a které se dokonce nacházely v předpěstounské péči manželů N. právě z důvodu nedostatečné péče matky. Dle žalobce proto nebyl důvod toto oznámení předat OSPOD, neboť se tyto děti již v evidenci OSPOD nacházely.

Dle soudu ZSPOD ukládá povinným osobám oznámit OSPOD všechny informace, které by nasvědčovaly tomu, že se jedná o děti spadající pod ustanovení § 6 ZSPOD, a to automaticky a bez dalšího. Účelem stanovené oznamovací povinnosti je **shromáždit co nejvíce relevantních informací o ohrožených dětech**, které si pak příslušné státní orgány vyhodnotí. Pokud tak osoba povinná k oznamovací povinnosti neučiní, dopouští se přestupku dle ZSPOD.

Soud dále dovodil, že žalobce *„[n]emůže svévolně suplovat činnost orgánů státní správy a osvojovat si jejich pravomoci, aniž by k tomu byl v souladu se zákonem pověřen. To ostatně odpovídá základnímu principu, na němž je zákon o sociálně-právní ochraně dětí postaven, dle něhož stát je odpovědný za ochranu dětí před tělesným nebo duševním násilím, za ochranu jejich zdravého vývoje z hlediska fyzického, psychického a mravního a ostatních aspektů integrity dítěte jako nositele práv daných Ústavou, Listinou základních práv a svobod a práv vyplývajících z mezinárodních závazků ČR (Úmluvy o právech dítěte)“*

Jediné, k čemuž je žalobce (oznamovatel) oprávněn, je posouzení charakteru oznámených skutečností. Pokud však v rámci svého posouzení dojde k závěru, že se jedná o potenciálně ohrožené děti ve smyslu ustanovení § 6 ZSPOD, musí bez dalšího tyto informace předat OSPOD. Dle NSS stěžovatel *„[j]ako pověřená osoba nemůže dle odst. 3 vykonávat jinou činnost, než která je výslovně uvedena v odst. 2 tohoto ustanovení. Důvodová zpráva k němu říká, že s ohledem na závažnost některých částí sociálně-právní ochrany, a v zájmu ochrany dítěte, zůstanou některé činnosti vyhrazeny státu...Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že stěžovateli náleží pouze hodnotit charakter oznámených skutečností, a vzbuzují-li takové skutečnosti podezření, že by se mohlo jednat o děti uvedené v § 6 ZSPOD, je bez dalšího povinen oznámit tyto skutečnosti příslušnému OSPOD.“*[\[13\]](#)

Dále má oznamovatel, který oznámí skutečnosti o podezření, že se v jeho okolí nachází potenciálně ohrožené dítě, právo být do 30 dnů od oznámení vyrozuměn o tom, zda bylo dítě vyhodnoceno jako ohrožené v souladu s ustanovením § 6 ZSPOD a zařazeno do evidence OSPOD.[\[14\]](#)

Na závěr je nutno doplnit, že osoba, která poruší svou oznamovací povinnost, se dle ustanovení § 59c ZSPOD dopustí přestupku, za který lze uložit pokutu až do výše 50.000 Kč.[\[15\]](#) Ačkoliv jsou ve výčtu povinných osob uvedeny i státní orgány, v rámci ustanovení § 59c ZSPOD uvedeny nejsou, čímž je vyřešena otázka odpovědnosti státu za přestupky na poli ZSPOD. [\[16\]](#)

Na závěr této podkapitoly je nutno dodat také to, že neoznámením ohrožujících skutečností OSPOD dle ZSPOD se povinný subjekt nemusí dopustit pouze přestupku nesplnění oznamovací povinnosti dle ZSPOD.

Některé ohrožující skutečnosti totiž mohou dosahovat takové intenzity, že budou mít přesah do trestněprávní roviny a povinný subjekt by se tak nesplněním oznamovací povinnosti mohl dopustit trestného činu.

Oznamovací povinnost dle ustanovení § 368 zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník (dále jen jako „TZ“) v kontrastu k oznamovací povinnosti dle ZSPOD

TZ ve svém ustanovení § 368 uvádí taxativní výčet trestných činů, u který je povinnost nahlásit jeho spáchání orgánům činným v trestním řízení – policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci. Pokud tak

povinný neučiní, dopouští se trestného činu neoznámení trestného činu dle ustanovení § 368 TZ.

Zatímco v případě ZSPOD mají povinné instituce tuto povinnost ohledně všech skutečností, které „*trvají po takovou dobu nebo jsou takové intenzity, že nepříznivě ovlivňují vývoj dětí nebo jsou anebo mohou být příčinou nepříznivého vývoje dětí*“[\[17\]](#)[\[18\]](#), v případě TZ je oznamovací povinnost omezena pouze na některé trestné činy proti rodině a dětem. Konkrétně tato povinnost vzniká pouze u trestného činu zneužití dítěte k výrobě pornografie (ust. § 193) a trestného činu týrání svěřené osoby (ust. § 198).

TZ tuto povinnost stanovuje jak fyzickým tak právnickým osobám. [\[19\]](#) Oznamovací povinnost tedy vzniká **každé fyzické a právnické osobě**, až na výjimky osob, které mají povinnost mlčenlivosti podle jiného zákona. Jedná se o advokáty a další osoby vykonávající advokátní či právnickou praxi, duchovní registrované církve a náboženské společnosti v rámci zpovědního tajemství a v některých případech také osoby poskytující pomoc obětem trestných činů. [\[20\]](#)

Další odlišností je bezesporu to, že se musí jednat o úmyslné jednání. Nesplněním oznamovací povinnosti dle ZSPOD se povinná osoba dopouští přestupku, přičemž ustanovení § 15 zákona č. [250/2016](#) Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich stanovuje, že „*k odpovědnosti fyzické osoby*[\[21\]](#) *za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.*“[\[22\]](#) K spáchání přestupku dle ZSPOD tedy postačí nedbalost, zatímco ke spáchání trestného činu neoznámení trestného činu zákon vyžaduje úmyslné jednání.

Aby se fyzická/právnická osoba dopustila trestného činu neoznámení trestného činu, musí být naprosto pasivní. Pokud uvede pouze částečné informace, přičemž orgán činný v trestním řízení si je od oznamovatele schopen zbytek údajů zjistit (s jeho spoluprací), nenaplní tím oznamovatel skutkovou podstatu neoznámení trestného činu. Pokud však uvede natolik nedostatečné informace, že z nich orgán činný v trestním řízení není schopen indikovat spáchání trestného činu, a že si je nadále nucen opatřit informace od oznamovatele, dojde k naplnění skutkové podstaty neoznámení trestného činu, pokud oznamovatel zůstane nadále naprosto nečinný. Stejně jako v případě oznamovací povinnosti dle ZSPOD, i zde musí povinná osoba jednat **bez zbytečného odkladu**.[\[23\]](#)

Dalším rozdílem oproti ZSPOD je podmínka **hodnověrnosti** informace o spáchání trestného činu. V kontextu ZSPOD se oznamovací povinnost týká jakékoliv skutečnosti, která by mohla mít (byť jen ze subjektivního hlediska) za následek nepříznivý vývoj dětí, přičemž povaha takto oznamované skutečnosti není zákonem nijak definována.

TZ naproti tomu vyžaduje, aby se jednalo o informaci získanou hodnověrným způsobem. Posouzení onoho hodnověrného způsobu, bude dle doc. Ščerby záviset na mnoha různých kritériích, jako například přesnost informačního kanálu, spolehlivost zdroje informací, komplexnost informací, předchozí znalost pachatele nebo přesvědčivost informace.[\[24\]](#)

Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí poté stanovil, že „*hodnověrná vědomost pachatele trestného činu neoznámení trestného činu musí zahrnovat všechny okolnosti činu jiného, které jsou rozhodné pro to, aby tento čin byl trestným činem, jehož se týká oznamovací povinnost. To se vztahuje i na vědomost o případných okolnostech vylučujících protiprávnost takového činu uvedeného v citovaném ustanovení.*“[\[25\]](#)

Je tedy zřejmé, že na poli ochrany dětí je oznamovací povinnost dle ZSPOD pojata daleko širěji.

Závěr

V rámci ZSPDOD je oznamovací povinnost uložena povinným osobám uvedeným v ustanovení § 10 odst. 4. Jedná se o demonstrativní výčet a ač se jedná vesměs o státní orgány a právnické osoby, v rámci pověřených osob se může jednat i o fyzické osoby a podnikající fyzické osoby.

Tyto povinné subjekty pak mají povinnost hlásit OSPOD veškeré skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že se v jejich bezprostředním okolí nachází ohrožené dítě. Ony ohrožující skutečnosti jsou pak definovány v ustanovení § 6 ZSPOD.

Nesplněním oznamovací povinnosti se povinný subjekt dopustí přestupku nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 59c ZSPOD. Toho se mohou dopustit jak právnické osoby, tak fyzické osoby nebo fyzické osoby podnikající. U právnických osob typu školy nebo jiného školského zařízení, kde oznamovací povinnost nesplní například učitel nebo jiný zaměstnanec, který je k tomu povinen, bude nutno posoudit, kdo ponese odpovědnost za spáchání tohoto přestupku. Aby se právnická osoba, která je v tomto případě primárně odpovědná za spáchání tohoto přestupku, této odpovědnosti zbavila, musí prokázat, že vynaložil veškeré úsilí k tomu, aby spáchání přestupku zabránila. Tomu právnické osoby tohoto typu učiní zadost dostatečným proškolením svých zaměstnanců o existenci této povinnosti a dostatečnou kontrolou jejího dodržování.

V praxi však mohou nastat velice komplikované situace s přesahem do trestněprávní roviny. V mnoha případech se totiž může stát, že ona ohrožující skutečnost dle ustanovení § 6 ZSPOD bude dosahovat takové intenzity, že se bude jednat o trestný čin. Pokud by se povinný subjekt, například učitel na základní škole, toto rozhodl ignorovat, mohl by se dopustit trestného činu neoznámení trestného činu dle ustanovení § 368 TZ. Trestně odpovědná by mohla být také předmětná základní škola, neboť i právnické osoby se mohou dopustit trestného činu neoznámení trestného činu dle ustanovení § 368 TZ.

Mgr. Anna Toporcerová,
advokátní koncipientka

[OYERS advokátní kancelář, v.o.s.](#)

Okružní 433/1
638 00 Brno

Grmelova 2107/13b
709 00 Ostrava

Tel.: +420 549 213 630

Seznam zdrojů:

Monografie:

1. KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka, Milana HRUŠÁKOVÁ, Lenka WESTPHALOVÁ a kol., 2022. Rodinné právo. 3. Praha: C. H. Beck, 412 s. ISBN 978-80-7400-877-1.

Komentáře:

2. MACELA, Miloslav, Adam KRÍSTEK, Daniel HOVORKA, Klára TRUBAČOVÁ a Zuzana ZÁRASOVÁ, 2019. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí (č. [359/1999](#) Sb.): Komentář. 2. Praha: Wolters Kluwer, 896 s. ISBN 978-80-7598-481-4.
3. ROGALEWICZOVÁ, Romana, Kateřina CILEČKOVÁ, Zdeněk KAPITÁN, Martin DOLEŽAL a , 2018. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí: Komentář. Praha: C. H. Beck, 784 s. ISBN 978-80-7400-713-2.
4. ŠÁMAL, Pavel a kol., 2012. Trestní zákoník: Komentář. 2012. Praha: C. H. Beck, 3632 s. ISBN 978-80-7400-428-5.
5. ŠČERBA, Filip a kol., 2020. Trestní zákoník: Komentář. 1. Praha: C. H. Beck, 3376 s. ISBN 978-80-7400-807-8.

Judikatura:

6. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne dne 4. 11. 2015, č. j. 6 Ads 265/2014-30.
7. Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 11. 1993, sp. zn. 1 To 55/93.

Právní předpisy:

8. Zákon č. [359/1999](#) Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.
9. Zákon č. [561/2004](#) Sb., školský zákon
10. Zákon č. [40/2009](#) Sb. trestní zákoník.
11. Zákon č. [200/1990](#) Sb. o přestupcích a přestupkové řízení

[\[1\]](#) KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka, Milana HRUŠÁKOVÁ, Lenka WESTPHALOVÁ a kol., 2022. Rodinné právo. 3. Praha: C. H. Beck, 412 s. ISBN 978-80-7400-877-1., s. 291.

[\[2\]](#) ROGALEWICZOVÁ, Romana, Kateřina CILEČKOVÁ, Zdeněk KAPITÁN, Martin DOLEŽAL a , 2018. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí: Komentář. Praha: C. H. Beck, 784 s. ISBN 978-80-7400-713-2., s. 82, marg. č. 26.

[3] MACELA, Miloslav, Adam KRÍSTEK, Daniel HOVORKA, Klára TRUBAČOVÁ a Zuzana ZÁRASOVÁ, 2019. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí (č. [359/1999](#) Sb.): Komentář. 2. Praha: Wolters Kluwer, 896 s. ISBN 978-80-7598-481-4.

[4] Ustanovení § 59c zákona č. [359/1999](#) Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

[5] ROGALEWICZOVÁ, Romana, Kateřina CILEČKOVÁ, Zdeněk KAPITÁN, Martin DOLEŽAL a , 2018. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí: Komentář. Praha: C. H. Beck, 784 s. ISBN 978-80-7400-713-2., s. 659, marg. č. 3.

[6] Příkladem může být učitelka na Základní škole, která i přes veškerá školení a kontrolu ze strany školy svou oznamovací povinnost nesplnila. V tomto případě nebude odpovědná škola, ale daná učitelka.

[7] Ustanovení § 31 odst. 5 zákona č. [561/2004](#) Sb., školský zákon.

[8] MACELA, Miloslav, Adam KRÍSTEK, Daniel HOVORKA, Klára TRUBAČOVÁ a Zuzana ZÁRASOVÁ, 2019. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí (č. [359/1999](#) Sb.): Komentář. 2. Praha: Wolters Kluwer, 896 s. ISBN 978-80-7598-481-4.

[9] Jedná se o veškeré instituce a zařízení, která v rámci své působnosti přichází do kontaktu s dítětem či poskytují své služby dětem. Jsou to zařízení, která jsou díky svému kontaktu s dětmi schopna vypořádat ony ohrožující skutečnosti v životě dítěte.

[10] Ustanovení § 10 odst. 4 zákona č. [359/1999](#) Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

[11] Ustanovení § 61 odst. 1 zákona č. [359/1999](#) Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

[12] MACELA, Miloslav, Adam KRÍSTEK, Daniel HOVORKA, Klára TRUBAČOVÁ a Zuzana ZÁRASOVÁ, 2019. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí (č. [359/1999](#) Sb.): Komentář. 2. Praha: Wolters Kluwer, 896 s. ISBN 978-80-7598-481-4.

[13] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne dne 4. 11. 2015, č. j. 6 Ads 265/2014-30.

[14] MACELA, Miloslav, Adam KRÍSTEK, Daniel HOVORKA, Klára TRUBAČOVÁ a Zuzana ZÁRASOVÁ, 2019. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí (č. [359/1999](#) Sb.): Komentář. 2. Praha: Wolters Kluwer, 896 s. ISBN 978-80-7598-481-4.

[15] Ustanovení § 59c zákona č. [359/1999](#) Sb., o sociálně-právní ochraně dětí

[16] ROGALEWICZOVÁ, Romana, Kateřina CILEČKOVÁ, Zdeněk KAPITÁN, Martin DOLEŽAL a , 2018. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí: Komentář. Praha: C. H. Beck, 784 s. ISBN

[17] Ustanovení § 6 zákona č. [359/1999](#) Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

[18] Příklad: „Evě je 16 let a studuje na místním gymnáziu. Během posledních pár týdnů si její učitelka tělocviku všimla, že má Eva na těle několik modřin a pohmožděnin, které se Eva pokouší zakrýt. Eva měla se svou učitelkou dobrý vztah, proto si ji pedagožka po jedné z hodin pozvala do kabinetu, kde se Evy zeptala, jak se cítí a zda je vše v pořádku. Po několika větách se jí Eva s důvěrou přiznala, že modřiny má od svého otce, který ji fyzicky trestá pokaždé když dostane ve škole horší známku než 1, nebo když se jí nepovedou víkendové gymnastické závody apod. Eva se nechtěla svěřit své matce, protože se bála, že by jí nevěřila, nebo by jí také potrestala. Učitelka se rozhodla kontaktovat místní OSPOD, jehož pracovnice Evu vyslechly a začaly s rodinou intenzivně pracovat. Situace v rodině však pro Evu byla ohrožující. Eva se proto nakonec přestěhovala k babičce s dědou, kde byla v bezpečí. S celou rodinou kontinuálně pracoval OSPOD a situace se postupně začala zlepšovat. Eva sice zůstala bydlet u babičky s dědou, ale postupně prohlubovala kontakt se svými rodiči, kteří s pomocí OSPOD a dalších služeb přestali mít na Evu extrémní nároky a trestat ji za neúspěchy.“ (KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka, Milana HRUŠÁKOVÁ, Lenka WESTPHALOVÁ a kol., 2022. Rodinné právo. 3. Praha: C. H. Beck, 412 s. ISBN 978-80-7400-877-1., s. 292)

[19] ŠÁMAL, Pavel a kol., 2012. Trestní zákoník: Komentář. 2023. Praha: C. H. Beck, 3632 s. ISBN 978-80-7400-428-5., s. 3365.

[20] Ustanovení § 368 zákona č. [40/2009](#) Sb. trestní zákoník.

[21] Pro právnické osoby se jedná o ustanovení § 20 zákona č. [250/2016](#) Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

[22] Ustanovení § 3 zákona č. [200/1990](#) Sb. o přestupcích a přestupkové řízení

[23] ŠČERBA, Filip a kol., 2020. Trestní zákoník: Komentář. 1. Praha: C. H. Beck, 3376 s. ISBN 978-80-7400-807-8., marg. č. 7-8.

[24] Tamtéž, marg. č. 5.

[25] Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 11. 1993, sp. zn. 1 To 55/93.

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)

- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)